

[Justitsministeren.]

havde ikke dyrepsykologisk forstand nok til at se, at den var henrykt. Jeg har derimod ikke set de bjørne, som det ærede medlem hr. Niels Ravn er løbet på, og som faktisk morede sig under forestillingen. De gange, jeg har set bjørne, har de bestemt ikke set ud til at være synderlig glade, og selv om jeg forstår på det ærede medlem, hvis sagkundskab langt overgår min, at bjørne hygger sig i menneskeselskab, har jeg fået at vide, at isbjørne nok er de farligste dyr, man overhovedet kan indlade sig på at prøve at dressere. Mange domptører har over for mig udtalt — og de må dog formodes at være dyrepsykologer — at man kan aldrig se på en bjørn, når den bliver vred. Man ved aldrig, hvornår den vil angribe. Det har man fornemmelsen af over for løver og tigre, men altså aldrig over for bjørne. Men som sagt, min dyrepsykologiske viden er forbløffende ringe, og jeg fremfører kun dette som referat af, hvad jeg har hørt.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Raunkjær, at der inden for venstre er uenighed om dette forslag; det blev demonstreret af det ærede medlem hr. Vagn Bro og af det ærede medlem hr. Sinnbeck. Derimod forstod jeg, at man inden for venstre ville have afgiften ind i billedet, og finansministeren har jo lyttet meget interesseret til forhandlingen og vil vel derefter gå i gang med sine alvorlige overvejelser.

Det ærede medlem hr. Niels Ravn gjorde en bemærkning om, at bestemmelsen i stk. 4 om dispensationsreglen er en meget vigtig bestemmelse. Min forhåndsindstilling er, at den skal bruges meget lidt. Hvis vi i folketingsudvalget kan blive enige om at nedfælde i betænkningen, hvad vi forstår ved vilde dyr, er det min mening, at der skal meget til for ved dispensation at indskrænke denne bestemmelses omfang.

Det ærede medlem fru Else-Merete Ross berørte problemet om artister og sikkerhedsnet, og jeg skal henlede min kollega socialministerens opmærksomhed på, hvad det ærede medlem her har sagt. Det kommer naturligvis ikke dette lovforslag ved, der omhandler værn for dyrene, men det var det ærede medlem også klar over. Og der er den forskel, at artister bestemmer selv, om de vil optræde med sikkerhedsnet

eller ej. Men enfin, jeg skal henlede socialministerens opmærksomhed på det ærede medlems bemærkninger.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg gerne sige — og denne bemærkning gælder også det ærede medlem hr. Sinnbeck — at det er rigtigt, at gennemfører vi § 6, stk. 2, kan det virke generende på de tilbageværende faste cirkus, og man kan godt anlægge den betragtning, at her generer man et ikke stort, men lovligt erhverv. Dog vil jeg gøre opmærksom på, at et af vore største cirkus, Cirkus Schumann, over en længere årrække ikke før i sidste sæson har fremført numre med vilde dyr, men mange hestenumre og lignende, og jeg vil tro, at Cirkus Schumann også fremover vil kunne klare sig uden at anvende vilde dyr. Men jeg ved, at flere af de omrejsende cirkus, og navnlig et så velrenommeret cirkus som Cirkus Benneweis, vil blive meget hårdt ramt ved gennemførelsen af denne bestemmelse. Jeg foreslår derfor også i § 2 en overgangsbestemmelse for at mildne på det. Jeg har altså ikke været blind for, at vi her vil ramme et i øvrigt lovligt erhverv og vil kunne ramme det i hvert tilfælde temmelig hårdt. Men det har vi måttet tage med, hvis vi vil lægge afgørende vægt på, hvad jeg mener er det rigtige: at gennemføre forbud imod, at vilde dyr anvendes til fremvisning af dressur. Der er for mig ingen tvivl om, at det strider imod deres natur ikke alene at skulle optræde, men navnlig at blive transporteret i de altfor snævre bure, noget, der betænkeligt nærmer sig dyrplageri. Jeg minder om den megen presseomtale, vi havde i forbindelse med den løvegruppe, der var efterladt her, og som først efter en måneds forløb blev bragt til England. Jeg tror, det var et meget almindeligt indtryk, at her stod vi over for noget, vi simpelt hen måtte bringe til ophør.

Niels Ravn: Den højtærede justitsminister var inde på, at han ikke kunne vide, hvilke bjørne jeg i mit liv havde mødt. Jeg er naturligvis lige så uvidende med hensyn til den højtærede justitsministers stilling i så henseende; jeg kan kun konstatere, at vi i hvert fald indtil videre tilsyneladende begge to er sluppet godt fra det.

I øvrigt vil jeg gerne have lov til til den